

het kleed. Het glimt in de zon. De ketting is weer compleet. Net als in het begin.

'En nu?' vraagt de farizeeër.
'Kijk zelf maar!' zegt Jezus.

Even later is het heel druk in de straat. Overal lopen vrolijke vrouwen.
'Waar gaan die naartoe? Is er ergens feest?' vraagt de farizeeër.
Jezus knikt. 'Ja, de vrouwen gaan allemaal naar het huis van de vrouw die haar muntje kwijt was. Ze krijgen eten en drinken. Er klinkt muziek. Het is feest.'
'Waarom dat?' vraagt de farizeeër aan Jezus. Hij loopt wat dichterbij naar het huis om alles goed te kunnen zien.
'Omdat ze dat ene muntje gevonden heeft,' zegt Jezus. 'Ben je daar niet blij mee? Ik weet zeker dat het nu ook feest is bij God, in de hemel.'

De farizeeër haalt zijn schouders op en loopt weg.

VRIJDAG 21/28 FEBRUARI

lets dierbaars kwijt zijn

Wie heeft deze knuffel verloren?

Deze knuffel wordt op straat gevonden. Wat nu? Vertel het bijpassende verhaal. Praat met de kinderen na over het gemis van iets dierbaars. Het kan je heel erg raken. Daarom zul je er alles aan doen om het terug te vinden.

Ik mis je (versje)

Waar ben je?
Ik mis je.
Nu ben ik je kwijt.
Ik heb je laten slingeren.
Wat heb ik 'n spijt!

Waar ben je?
Ik mis je.
Ik heb zo'n verdriet.
Alleen? Zonder knuffel?
Dat kan toch niet?

KIND EN SAMENLEVING

Eerlijk gevonden (verhaal)

Louis vindt een knuffel op straat. Hij is er dolblij mee. Maar eenmaal thuis wacht hem een andere reactie...

Louis huppelt vrolijk achter zijn moeder aan naar huis. Bij het pleintje vlak bij hun huis, stopt hij even. Op de grote tegels van het plein kun je heel goed hink, stap, sprong doen. Louis gaat op één been staan en wil beginnen..., maar dan ziet hij iets liggen. Langzaam schuifelt hij er naartoe. Hij zakt door zijn knieën en bekijkt het hoopje dat op de grote tegels ligt.

Het is een knuffelbeer.

Een bruine beer, met gele pootjes en hangende oren. Louis pakt het knuffeldier voorzichtig op. Hij aait over zijn zachte vacht. Zijn oogje zit los, ziet Louis. Hij pulkt er een beetje aan, maar laat het oogje dan maar weer los. Straks gaat het stuk.

'Ben je gevallen Beer?' vraagt Louis. Op de grond ligt een mutsje. Louis raapt het op en zet het op Beers hoofd. 'Ik zal goed voor je zorgen, hoor!'

Louis kijkt om zich heen. Er is niemand op het pleintje. Wat een geluk dat hij Beer heeft gevonden. Anders zou hij hier maar zielig en alleen liggen. Zonder eten, zonder drinken. En zonder iemand om zijn oogje weer te laten maken.
'Kom maar Beer, dan laat ik je mijn huis zien! Je mag bij mij slapen, hoor!' zegt Louis vrolijk tegen zijn nieuwe vriend. Hij stopt Beer onder zijn arm en huppelt weer achter zijn moeder aan.

Maar als hij bij hun huis komt, kijkt zijn moeder een beetje boos. Vast omdat ze op hem moest wachten, denkt Louis. Dat vindt ze altijd heel vervelend.

'Sorry mama, ik...' wil Louis zeggen. Maar zijn moeder wijst naar Beer. 'Wat is dat?' vraagt ze.

Louis kijkt naar zijn moeder en zegt niets. 'Hoe kom je daar aan?'

Louis haalt Beer onder zijn arm vandaan en drukt hem tegen zich aan.

'Gevonden...' mompelt hij.

Zijn moeder kijkt nu een beetje streng.

'Hij was helemaal alleen,' legt Louis daarom uit. 'Ik heb hem gered, van de straat. Anders was hij misschien wel opgegeten door een ... knuffelbeer-monster!'

Louis' moeder moet lachen. Ze bukt en aait Beer over zijn bol. 'Ben jij je baasje kwijt?' vraagt ze dan.

Louis trekt Beer weg van zijn moeder. 'Nee hoor, ik ben nu zijn baasje. Ik zal voor hem zorgen.'

Louis wil naar de voordeur van hun huis lopen, maar zijn moeder legt haar hand op zijn schouder.

'Maar dit knuffelbeest had eerst een ander baasje,' zegt ze. 'En dat baasje mist hem vast heel erg...'

Louis schudt zijn hoofd. 'Maar dat baasje heeft hem zomaar achtergelaten. Hij heeft hem niet eens gezocht.'

Zijn moeder glimlacht. 'Misschien is het baasje Beer wel per ongeluk verloren en is het baasje nu heel verdrietig.'

'Maar ik heb Beer eerlijk gevonden! En nu is hij van mij!' Louis voelt de tranen opkomen. Moeder steekt de sleutel in het slot van de voordeur en loopt naar binnen. Louis snikt zijn tranen weg en schuifelt achter haar aan. 'Niets aan de hand hoor Beer, je blijft bij mij...'

Dan neemt zijn moeder hem en Beer op schoot.

'Het is goed dat we voor Beer zorgen,' begint ze. 'Maar Beer wil vast ook naar zijn baasje terug. Het andere kindje bij wie Beer eerst woonde, mist hem vast heel erg.'

Louis schudt weer zijn hoofd. Het mutsje van Beer valt door het schudden op de grond.

'Nee, dat kindje heeft vast heel veel andere knuffels. Beer moet bij mij blijven...'

'Maar hoe zou jij je voelen als je iets kwijt zou raken en iemand anders zou het vinden en houden?'

Louis denkt even na.

'Ik zou heel blij zijn voor dat kindje...'

probeert hij dan. Zijn moeder lacht weer. Ze raapt het mutsje van beer op en kijkt erin.

'Hé, er staat een naam in. Casimir,' zegt zijn moeder.

'Casimir!' roept Louis. 'Beer is van Casimir! Beer, waarom heb je dat niet meteen gezegd?'

Louis kijkt Beer verbaasd aan en knuffelt hem nog eens stevig.

Beer is van Casimir, zijn vriend van school. Casimir is vast heel blij dat Louis Beer heeft gevonden. Hij was hem vast kwijt. Nu kan Louis hem teruggeven en Casimir weer blij maken.

'We moeten naar Casimir toe!' zegt Louis daarom. Hij hipst van zijn moeders schoot en rent naar de deur. 'Kom, opschieten!' roept hij. Hij moet ook altijd op zijn moeder wachten...

Even later brengen ze samen Beer terug naar zijn baasje.

Een knuffel op straat (verhaal)

Rayen heeft een knuffel op straat gevonden. Hij heeft hem al helemaal ingeburgerd in zijn 'voetbalteam', totdat zijn broer Barry zegt dat dit niet kan.

'Kijk Messi en Ronaldo, dit is Kenneth,' zegt Rayen. Hij laat zijn beren knikken. 'Kenneth gaat meedoen met tafelvoetbal.' Weer knikken de andere twee.

Gisteren hebben ze ook getafelvoetbald. Maar toen was het oneerlijk. Toen waren ze maar met z'n drieën: Messi, Ronaldo en hij, Rayen. Vandaag is het wel eerlijk.